

محلات منطقه ما:

ثامن: بالا خیابان، پایین خیابان

مدیر مسئول: سید میثم موسوی مهر
سر دبیر: سید سجاد طلوع هاشمی
دبیر شهر آرا محله: فاطمه خنخالی استاد
دبیر شهر آرا محله منطقه نهمین: فاطمه شوشتری
تلفن شهر آرا محله منطقه نهمین: ۳۲۲۱۸۲۶۸

شماره پیامک: ۳۰۰۷۲۸۹۰
دفتر منطقه ثامن: خیابان کاشانی، کاشانی ۱۲، پلاک ۲۳
پست الکترونیک:
mahallesamen@shahrara.ir
کانال شهر آرا محله: @ShahraraMahaleh
دریافت نسخه الکترونیک شهر آرا محله از:
shahraranews.ir

حاج رمضان حداد، پیر نوغان، در ۹۹ سالگی در گذشت رفتن آخرین قفل ساز سنتی مشهد

حکاکی روی آهن زبانزد بود. برای همین، به جز مردم عادی خیلی از پول دارهای مشهد مشتری اش بودند؛ مشتری قفل هایی که با آهن گداخته و توان دست تولید می شد. به همین دلیل امروزی هایی برده اند این قفل ها چه ارزشی دارد که به عنوان دکور استفاده می کنند.

حاجی در جوانی که از ابهت کشتی گیرها چیزی کم نداشت، یکی از تفریحاتش شاخ به شاخ شدن با چوخه کاران بود. آخر هفته ها که مسابقات کشتی چوخه در مشهد و اطراف آن برگزار می شد، او یکی از کشتی گیران ثابت بود که زندگی اش پر از خاطرات قند گرفتن در همین میدان بود.

او آخرین بازمانده نسل قفل سازهای سنتی مشهد بود که ۸۰ سال برای همیشه چشمانش را بست و پیکرش در باغ اول آرامگاه خواجه ربیع آرام گرفت. روحش شاد.

امروز هم زمان با چهلم حاجی حداد خلاصه ای از زندگی او که پیش تر بابتیر، تنه با بازمانده، در شهر آرا محله ثامن منتشر شده بود، دوباره منتشر می شود.

● قفل سازی از مردم تاراباد

حاج رمضان حداد قرقی متولد سال ۱۳۰۳ در روستای قرقی و بزرگ شده کوچه نوغان بود. پدرش از کشاورزان نوغان بود که هنر آهنگری را خیلی خوب می دانست. او هم از کودکی شاگرد پدر در آهنگری اش می شود. حاج رمضان در سال ۱۳۲۱ بعد از سپری کردن سربازی، آهنگری خودش را در کوچه نوغان احداث کرد و تا حدود یک سال قبل مغازه با همان دکور سابق فعال بود.

او در همان دوران جوانی وقتی برای ارباب محلی بالا خیابان قفل می ساخت، مشهور شد؛ قفل هایی که آن زمان نقش انگشتر ارباب رویشان حک می شد. خودش تعریف می کرد که هنرش برای همین

شوشتری خیلی وقت بود که دستانش دیگر توان گرفتن چکش و کوبیدن روی آهن را نداشت تا هم مثل سال های جوانی در یک روز برای ده پانزده نفر قفل بسازد و هم ترفندهای زمین زدن کشتی گیرها را در کشتی پهلوانی اجرا کند.

حاج رمضان حداد قرقی را با همین دو ویژگی، قفل ساز سنتی و پهلوان قدیم، سال ۱۳۹۶ در یک مغازه قدیمی آهنگری درست در میانه های خیابان نوغان پیدا کردم. کسی که آهنگری را از پدر به ارث برده بود و افتخارش این بود که قفل های دست ساز او امروز در دکور خانه ها جا دارد.

با آمدن کرونا مغازه او هم تعطیل شد و وقتی همه برگشتند، حاجی هم با همه پیری برگشت، اما دیگر مغازه اش سوت و کور بود. آهنگری را تعطیل کرد و درست چند هفته پیش بدون هیچ زمینه بیماری برای همیشه چشمانش را در ۹۹ سالگی بست.

کوچه پیر پالان دوز (شهید نواب صفوی ۲)

محله پایین خیابان

کوچه سلام تقریباً موازی کوچه پیر پالان دوز بود که با تخریب های گسترده طرح نوسازی، امروز بخش انتهایی این کوچه با کوچه پیر پالان دوز یکی شده است و «ره باغ سلام» خوانده می شود.

بازمانده کوچه شور

فاطمه شوشتری | چند قرن پیش، مشهد معبری داشت به نام «شور» که از محله سر شور فعلی آغاز می شد و پس از عبور از شرق حرم به محله نوغان می پیوست. این معبر راسته بازار اصلی شهر بود که در انتها به سمت پایین خیابان هم منشعب می شد. از این رو، محل فعلی کوچه

شهید نواب صفوی ۲ انتهای شور بود که در بازار آن بیشتر مشاغل پرسرو صدا و جنس های ارزان پیدا می شد. این کوچه از دوره صفویه بعد از فوت شیخ محمد کارندهی، عارفی که کارش پاره دوزی بود، به کوچه پیر پالان دوز معروف شد.

شیخ محمد کارندهی از عارفان ذهبیه بود که بعد فوت، از سوی جانشینش صاحب این مقبره شد. در مقبره او که معماری اش یادگار دوره صفویه است، آیت... سید علی سیستانی از دیگر عارفان ذهبیه، به وصیت خودش دفن است. همچنین پدر مرحوم آیت... طبسی نیز در اینجا دفن است.

سرای ازبک ها که در دوره تیموریان با نام سرای «میرمعین» ساخته شد، برای باراندازی و تجارت بود. این سرای چند صد ساله با بیش از ۵ هزار متر مساحت در سال ۱۳۶۰ تخریب و در زمین آن دوربرگردان پایین خیابان و سرای امین احداث شد.

